

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Evropeae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Anglia

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1671

Capvt IV. Patris Thomæ Mettami carcer annorum septemdecim. Opera fructuosißima. Beata mors. Ioannis item Brushfordij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10773

callum, & frustra, ni Deus peculiariter adfuisset, suumque illum operatio-
rum septem thesaurum sub terra seruasset. Malleis ferreis suspectos parie-
tes, & solum pulsabant aperiebantque satellites; calcabantque non semel
cauernam quæ prædam tegebat, eiusque os aliud quilibet interpretati,
quàm quod erat. Sempèrque in eius latera malleos impegerunt, auscul-
tantes iis in eam impactis, num quis exitialis bombus responderet. Domi
denique in penetralibus, dum supellectilem sigillatim excutiant si quid
forte librorum, sacratum iconum, aut reliquiarum offenderent, incidere
in perelegantem Sacerdotis ornatum, & sacram pixidem Deo illis eorum
vsum, ita occultante vt absque præda domo excederent, pecuniolæ merce-
de exigua contenti, quæ scelesto eorum labori minimè debebatur. Paucis
inde horis Patres etiam abiere, quo illis Deus suam cuique sortem mortis,
aut hostium, placitum foret destinare.

*Patris Thomæ Mettami carcer annorum septem-
decim. Opera fructuosissima. Beata mors. Ioan-
nis item Brushfordij.*

CAPVT IV.

CECIDITE ea fors, ante sex alios in P. Robertum Sorhuellum
hoc seculi anno nonagesimo secundo, nosque de illo suis locis.
Nunc Thomas Mettamus nos sibi vendicat, nec auditus ante-
hac, nec ostensus, et si noster ab annis forte duodecim, sempèr-
que in Anglia, sed nunquam, non carcere sabinde huc, & illuc mutato se-
pultus. Fuit illi postrema Vvisbici custodia, præcedentiùm ærumnosissi-
ma, excoctamque hoc anno, tolerantia ardore illius virtutem, cum cor-
pore vitæque absoluit. Venerabantur maiorem in modum, Angli Catho-
lici copiosam viri scientiam, heroicos spiritus, & fidei merita, annorum
saltem septemdecim parta martyrio, hoc est tam barbari tormento carce-
ris tam diuturno, vt producta illic Sacerdotibus Catholicis vita, lentum
mori esset non diu viuere.

At vero tam erat Ministris publici exosus, vt eum excluderint à benefi-
cio illius clementia quam orbi vniuerso in laudem Reginae celebrarunt cum
ante annos septem septuaginta Sacerdotes iussit è neruo dimitti liberos;
Mettamum iam illic decennem, nondum eius torquendi satuti tenuerunt.
Porro quæ tam diu, tum egit, tum passus est, illustrium facilè, historia nobi-
li materiam darent, si legerentur alibi quam in libro diuinarum æternarum-
que rationem. Vvestonus illius per annos aliquot Vvisbici in compede so-
cius, nonnulla obiter de illo adnotauit præterquæ ferè nihii nobis superest.

Erat

Erat Mettamus præter Philosophi, & Theologi gradum iuridicè partum, Hebræis, Græcis, Latinis, historiis, omnique peregrina, & antiquaria lectione tritus, quibus solidioris sapientiæ ornat, & splendet corpus, sed pluma hæc erant ad illas Apostolici animi supremas, & arduas doctes quæ hominem sui perinde, vt nihili faciunt contemptorem, Dei vnus animarumque æstimatorem iustum, & veracem. His ille ad Sacerdotium impulsus, repulsus in Angliam, in salutem animarum ardentissimè incitus, captus, carceri mancipatus, mortem quotidie gratiæ loco opperens, vixit quotidie velut vltimùm viueret. Londini quadriennium in Turri exegit, hæsurus diutiùs, nisi impar ferendis natura, moueri loco coëgisset, malis alioqui proximè opprimendum; mutatur ei turris in alium carcerem, daturque necessariæ alicuius opis, & victus facultas quæ vitam producat, cruciamenta simul in longum proferret. Quanquam ipse concessam facultatem paulò liberioris laxitatis ad solatium animi potius quam corporis retulit: illo enim priori quadriennio carceris in Turri, propositum ardens susceperat, vel olim susceptum incenderat, vitæ si Deo visum, in Societate exigendæ, sin autem, mortis obeundæ, id arcta defossus cinctusque custodia, significare potuerat nemini, tunc vero haberi laxius, vt cœpit, Patri Thomæ Darbifcit Anglo ia paucis amico Parisios scripsit, commendauitque infinitis precibus. Thomas à Mercuriano Præposito Generali, tam præclari amici narratis dotibus, non ægrè impetratum tulit, extantque literæ Mercuriani ad Mettamum quibus Maij quarto, anno eius æui vnde octogesimo, & carceris quinto adscribit illum in Societatem, ex quo item illum ei accenseo, non, vt alij scribunt, quadriennio seriùs, cum Mercurianus sequentis Aprilis die decimo quinto, hortetur illum magnoperè, vt illas sui vexationes, tam multas, atque assiduas, in argumentum virtutis traducat, & meriti, reputetque sibi non iam promiscuè cum turbis, sed propiùs, atque perfectiùs ex Societatis instituto ferendam esse post Christum crucem.

Post hunc è Turri carcerem Mettamum, subinde alium atque alium mutasse Vvestonus memorat cum nouis semper ærumnarum accessionibus. Cicuratis enim patientia, mansuetudine, & innocentia, hæreticis suis custodibus, & deliberata barbarie in Sacerdotes Catholicos antea æfferatis, lictoribus aliis quibus erat ignotus, pœnisque proinde nouis tradebatur, ex qua tamen vir Dei mutatione crebra carceris, & pœnarum, consolabatur animum suum non mediocriter quod in illa recenti flagitiosorum colluie semper inueniret quos Christo, & sibi lucraretur, aut quorum ludibriis, odio, & insolentia nouis ipse meritis augeretur. Frequentes demum cum ministellis & Prædicantibus concertationes ex quibus abibant inscitiaë propalataë ignominia suffusi, cum triumphabundi, Mettamum prouocassent; grande illi nomen, & pauendum conciliabant apud illos, eamque fortassis ob causam, & concursum multorum, eius consilium in diuinis, & animi rebus poscentium; censuere Ministri Regij haudquaquam diutiùs Londini ferendum, sed Vvisbicum inter lectos alios relegandum, scholam nempe dolorum, & patientiæ extremæ. Locum alias descripsi,

dabo alibi vitæ calamitosæ molestias quam illic debebant Christi Confessores. Illic tres è nostris Collegiolum constabant, numero minimum; collegarum præstantia, cessurum paucissimis. Erant ij Vvestonus, Mettamus, & Pondus, quibus accessit & alius; omnes longo multorum annorum probari carcere, & cruciatibus variis, omnes desiderio patiendi recentes, & vegeti; omnes perpetuo aduersorum sapore alacriores postremis perpeffionibus quàm primis. Et si autem esset viuendi ratio Vvisbici Sacerdotibus communis, magna laude virtutum insignis in carcere, sed iis nostri addebant disciplinæ obseruationem, quam sinebat, locus, meditationes, examina, oblationes de diuinis, arbitrarias etiam, & vlroneas afflictationes; quas sibi quisque pro viribus corporis, ad molestias carceris adiungebat. Iis immorantem, & iam sexagenario vicinum Deus ad se Mettamum euocauit, non laboriosa agrotatione, nec cuiquam lethali, nisi quem carcer annorum septemdecim confecisset, cuius diuturnis miseriis defixo semper in Deum animo, & lingua placidissimè obiit, procul eo labore qui vulgo mortem comitatur, præter quietem in domino, nihil sensit: quod autem Vvestonus putauit 1594. fato functum, eius obitum seriùs consignauit, re autem vera nonagesimo secundo, & Mense Iunio excessit.

Simili exitu tentati miseriis, vt tunc Vvisbici moris erat, complures per annos martyrij, extinctus est Ioannes Brushfordius, anno consequenti. Romæ quondam alumnus Collegij Anglici, & Sacerdos, inde probationis adscriptus tyro, quod plus satis nobis est, vt eum Societati nostræ asseramus, etsi morbo coactus, vitæ genus, & cælum mutauerit, nam & in Angliam Apostolici muneris ardorem secum tulit, & quod vnicè interest constantem spiritum religiosæ pietatis, quo suam nostris iungebat operam, in procuratione animarum, sui que propterea, tam incuriùs corporis, vt accedente ad solitam illius imbecillitatem custodia, crudaque illic aduersariorum afflictatione consumptus sit; annum agens tricesimum quartum. Iuuet autem hic eius obiter mentio, ad elucidandum id in quo forte non pauci cæcutiunt, habuisse nos scilicet in tyrociniis tempus aliquod iuuenes Anglos eximiis dotibus permultos, sed malè composito ad hoc nostrum cælum temperamento, & valetudine, nec pares viribus ad laborem religiosæ disciplinæ, qui propterea renissi in patrias, sanctimonix tamen suæ, & conuersarum à se animarum experimenta illustria præbuere, & multis decori cruciatuum palmis, & ignominix, supremam quoque interdum retulere, morte pro fide fortiter oppetita. Verum seu studio demissionis Christianæ, seu grati animi nobilitate contestati, se sua omnia, primigeniis illius spiritus ignibus debere quos hausissent à Societate, quanquam essent tunc ab ea seiuncti, vt debent vibrata mobilia imperum, vir èsque imprimenti.